

מה:

עין משפט
נר מצוה

ל' א מ" פ" מהל' מ
אסורות הל' ב ט
א"ח סימן תפט סעיף י
סימן רנב סעיף א
ל' ב מ" פ" מהל' א
מוצח הלכה ט
מהלכות תמידין ומוספ'
ז:

לח ג מ"י פ"ז מ
תמידין ומוספין
והוא ספק:
ד [מ"י שם הלכה י

תורה אור השלם

1. וְלֶחֶם וְקָלִי וְכֶרֶם לֹא
תֹאכְלוּ עַד עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה
עַד הִבֵּיאֲכֶם אֶת קֶרֶן
אֱלֹהֵיכֶם חֶקֶת עוֹלָם
לְדֹרֹתֵיכֶם
מִשְׁבְּתֵיכֶם: וַיִּקְרָא כֵּן יְיָ
2. וְאִם תִּקְרִיב מִנְחָה
בְּכוֹרִים לַיהוָה אֲבִיב קָלִי
בְּאֵשׁ גֵּרֶשׁ כֶּרֶם לֹא תִקְרִיב
אֶת מִנְחַת בְּכוֹרֶיךָ:

$$T = R \otimes_{\mathbb{F}} T$$

מופת ריזני

[illegible][illegible]

(יג) השעורין צבור: (יג) אומר
 ועומר בא: (יג) שלא כסדרן נמי
 שריין אמאי אין שתי הלחם
 בכבורים: (יד) תיבות ובתר
 העומר דאשתקד נמחק:
 (טו) תיבות דהשתא ובתר שתי
 הלחם דאשתקד נמחק:
 (טז) חדש בחוצה: (יז) לא

(א) אולי צ"ל דאכל מזבח מהנך וכו' ולא היו שתי הלחם ביכורים.

מה:

בשיטת רבי יהודה אמרה. לאמר מן הסורה היא לאסור
מזוחק קושיא אחרת מיין כן רב נחמן בדסוף לולב
הגזול (סוכה מ"א). דלרין תסם מחזות היום ולהלן ליסתר ועוד שמי
הסם דליציני בליילא ו' סמון לשקיעת הסמה ורבי יוחנן ורבי שמעון
בן לקיש דהכא לא מזו סברי כההוא

[illegible]

רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זְכַאי מִדְּרַבְנָן קָאמַר וְלֹא הִיא מִדְּאוּרִייתָא
הַתְּקִין דְּרֵשׁ וְהַתְּקִין רַב פַּפַּא וְרַב הוּנָא בְּרִיהּ
לְבִּיבְרֹתָא דִּישְׁתַּרְסָּה נְגִיהִי שְׂבַסְרָא סְבַרִי ^אחֲדָשׁ בְּחֻזָּה לְ
דְּאוּרִייתָא וְרַבֵּן רַבִּי רַב אִשִּׁי אֵכְלוּ בְּצַפְרָא דְּשַׁבְסַר קִסְקִי
אִמְר רַבִּינָא "אִמְרָה לִי אִם אֵבֶדְךָ אֵלֹהִים אִתָּהּ
דְּשַׁבְסַר נְגִיהִי מְנַסֵּינָא דְסַבְרָא לֹה כְרִי" יְהוּדָה וְחִישִׁי
יְהוּדָה מְחִיר מְבִירָה וְשֵׁתִי הִלָּחַם בְּמִקְרָשׁ ^באֵין מְבִיאִין
לְבִּיבְרֹתָא קוֹדֵם לְעוֹמֵר אִם הִבִּיא פְסוּל קוֹדֵם לְשֵׁתִי הִלָּחַם
בְּנֶחְמִיהָ אִמְר לְפָנֵינוּ יְהוּדָה כִּר נְחִמְיָה לֹא אִם אִמְרֵת קוֹדֵם
לְרַבִּי טְרַפּוֹן צִהְבוּ פָנֵינוּ שֶׁל ^גרַבִּי יְהוּדָה בֶּן נְחִמְיָה אִמְר
צִהְבוּ פָנֶיךָ שֶׁהִשְׁבַּת אֶת זֶקֶן טְמֵהֵי אֵם תֹּארִיךְ
אֵלֵעָאי אוֹתוֹ הִפְרֵק פֶּרֶס הַפֶּסֶח הִיָּה כְּשֶׁעֲלִיתָ
לְיְהוּדָה בֶּן נְחִמְיָה הֵיכֵן הוּא וְאִמְרוּ לִי נִפְטָר וְחֵלְלֵנוּ
לְדִבְרֵי יְהוּדָה בֶּן נְחִמְיָה ^דנִסְכִּים בִּיכּוּרִים שֶׁהִקְרִיב
פְּשִׁיטָא מִהוּ דְחִימָא הֵתֵם הוּא דְהוֹתֵר מְכַלְלוֹ אֵצֶל
הוֹתֵר מְכַלְלוֹ לֹא קמ"ל כֹּל שֶׁכֵּן הֵכָא דְלֹא אִיתְסַר כֻּלָּל
שֶׁסִּימָן: בְּעֵי רַמִּי כִּר חָמָא שְׁתֵּי הִלָּחַם מִהוּ שִׁתְיָהוּ שֶׁסִּימָן
דְּרוֹעֵינָהוּ בֵּין הָעוֹמֵר לְשֵׁתִי הִלָּחַם וְחִלְּף עֲלֵיהוּ
כִּסְדָּרֵן שְׂרִיין כִּסְדָּרֵן לֹא שְׂרִיין אוּ דְלֹא שֶׁלֹּא
דְּבָה ת"ש ^הוְאִם תְּקִרִב מִנְחַת בִּיכּוּרִים ^ובְּמִנְחַת
שְׂמִבְיָאן חוֹבֶתֶן מִן הַחִטִּין אִתָּהּ אוֹמֵר מִן שְׂעוּרֵי אֵין
רַבִּי אֵלִיעֶזֶר אוֹמֵר נֶאֱמַר אֵבִיב בְּמִצְרִים וְנֶאֱמַר
הָאִמּוֹר בְּמִצְרִים שְׂעוּרֵין אֵף אֵבִיב הָאִמּוֹר לְדוֹרוֹת שְׂעוּ
חֻבֹּתוֹ מִן הַחִטִּין וְחֻבֹּתוֹ
שְׂמִבְיָאן חוֹבֶתֶן מִן הַחִטִּין מְבִיאִין חוֹבֶתֶן מִן הַשֵּׁשׁ
בֹּא מִן הַחִטִּין לֹא מִצִּינֵי צִיבּוֹר שְׂמִבְיָא חוֹבֶתוֹ
אִם אֵתָּה אוֹמֵר עוֹמֵר כֹּא מִן הַחִטִּין אֵין שְׂתֵי הִלָּחַם
דְּשֵׁתִי הִלָּחַם שֶׁלֹּא כִסְדָּרֵן ^זשְׂרִיין מִשְׁבַּחַת לֹה
דְּאִשְׁרוּשׁ קוֹדֵם לְשֵׁתִי הִלָּחַם ^חוְכֹתֵר הָעוֹמֵר דְּאִשְׁרוּשׁ
דְּאִשְׁרוּשׁ קוֹדֵם לְעוֹמֵר ^טדְּהִשְׁתָּא וְכֹתֵר שְׂתֵי הִלָּחַם

הלהם דאשטקד דהוו להו ציבורים לכל חטים דתלו^ב צהם דהא לא קרו
 שמינניהו שמי הלחם דאשטקד^א והאי עומר אחא מינייהו והקן שמי
 אלה מדלח אמר הכי ט שמע מינה אכתי לא אישטרי^ב לא
 אכתי עומר מינייהו אישטכח דאכל^ג צפסא מהקן חטי דתלו צמי

רבי ישמעאל פרק שישי מנחות

והסתר מעשר ר'י' ואמרין מאי טעמא ר'י' אמר רב נחמן רבן
 וסוּתן בשיטת רבי יהודה אמרה דאמר מן הסבורים אסור. לאחר
 חורבן ולא משום גזירה שמא יבנה. ע"ס. עמלו של יום קסדר חדש
 חזקו להלך דרבנן ומספיקין. שמה לחזק יהיה שם שער אל
 (6) [10] חיישינן: רבנן דבי רב אשי.

צעו לאמחוי עו שילר מורח:
יח **צפורה דשיכסר**. דלי נמי שיכסר
הוה היר המיר האיר המורח: **דקספר**
סוד **בחנה לאר דלורייה**. הלכך
חיישין לספיקא ולא אכלי מאורחא
ובצפורה אכלי ליה ולא חיישין לתקנת
רבן יוחנן בן זכאי משום דגזירה
דרכנא לאי שמה יצנה כר' י"א וחסו
רבנן למגורו לאי יצנה גופיה ולספיקא
לא תקנו להמחין כל היום: **ב** **וסכר**
לה כרכי יהודה. דלמר כל יום הכן
אסור מן התורה וחדש בא אסור
בחולא לארץ דלורייה הלכך מיישי
לספיקא להמחין כל היום: **מתני'**
בב **מנחות**. מנחת סוטה: **א** **מנחת**
במהל. מנחת נכסין: **א** **של במהל**:
קודם נשיי בהלס לא יביא. מנחות
משום דגבי שמי הלחם כתיב מנחת
משקלם **חשבה** חשבה חשבה וכל המנחות

והזכירים כדמפרט צפ' כל קרבנות
(לקמן פב): ואם הביא כשר. בנמי
מפרט טעמא: גמ' מה בין קודם
העומר לקודם שמי הלחם. כלומר
מאי שנא גבי עומר דלם הביא פסול
וגבי שמי הלחם אף הביא כשר: להבין
פניו. שמע: פרס הפסול. שמי צמות

א דבעי להמתין ש

שיקרב העומר אבל
עומר מעכב משום
דין בו חיוב אלא מצוה
רבן יוחנן בן זכאי
גזור שיהא אלא הנף
זלור אסור אלא ש"מ
גזור דהבאת עומר מעכב:
גור רב נחמן בר יצחק
ולם קסבר למצוה ולא
מכב ואמאי גזר רבי
נחמן משום דבשיטת ר'

[illegible]

הוא מכליל את כל המידע הנדרש לביצוע המשימה. המידע הנדרש לביצוע המשימה הוא המידע הנדרש לביצוע המשימה. המידע הנדרש לביצוע המשימה הוא המידע הנדרש לביצוע המשימה.

מנחות וביכורים ופירות
ת האילן וכו' אלא כיון
יהודה בן נחמיה כ"ש
ל התבואה עומר ברישא
ס והדר עומר אין צריך
ב במצרים כי השעורה:
נמי שריין חדש במקדש
ש וכו' ואי שלא כסדרן
מר וכי מיייתי שתי הלחם
בכורים לעולם אפילו

מסורת הש"ס

סוּסָה מֵאֵל. ר"ה לֵב.
 (בְּרִסְתָּ מֵאֵל.)
 [נִקְמָן פֶּדָה. (ד) לְעִילָה]
 [נִקְמָן פֶּדָה. (ז) אִי וְיֵשׁוּעַ]
 (ז. אָק, 1) זִיץ וְדַשׁ מוֹן
 בְּן אֶקוֹר דְּרֹאֲרִימָה כ"ר.
 (ח) זִיץ וְנִקְמָן. וְיִקְרָא
 (י) אִי וְנִקְמָן. זִיץ וְנִקְמָן
 זִיץ דְּקוֹדֶם לְעוֹמֵר אִינִי
 וְיֵשׁוּעַ כ"ר. (ז. אָק, 2) זִיץ שֶׁכֶּר
 רִבִּיב לְמִזְבֵּחַ כ"ר. וְיִקְרָא
 מִי לֹא אִישְׁתָּרִי הֵנָּה חֲטִיטִי
 זֶה דִּקְרָן שְׁמִי הֵלֶם דְּהֹאֲדִינָה
 שָׂרָ לְבֹר מוֹן.
 מְהִשְׁרָה (מ. ט. א. כב) כָּבֶה:
 קָן שְׁמִי הֵלֶם דְּהֹאֲדִינָה לֵא.

הגהות הב"ח

(ד) ח"י קסנר משה
 לא חיישי רבנן הס"ד
 ח"י מ"ה אכלו נפלא
 בעינן וקס
 ומתוהי רל עד שיאמר
 רחא דשיבסר דאי נא
 חסר: (ב) ד"ה וסא חסא
 שסאס לחסיר שתי לחס
 וי סלס מלסל חסר חס ס"מ
 מי לא חסמכו חסין דעד
 ח שמי לחס דחאידנא
 ו שרי לס ולי חס חס
 ח"י

גליון העש"ם

תנ"י אם הביא כשר. ע"י
ושלמי חלה על מתני' פ"ד
מ"י הוצא צר"ש שם:

רבינו גרשום

[illegible]

מנחות וביכורים ופירות
ת האילן וכו' אלא כיון
יהודה בן נחמיה כ"ש
ל התבואה עומר ברישא
ס והדר עומר אין צריך
ב במצרים כי השעורה:
נמי שריין חדש במקדש
ש וכו' ואי שלא כסדרן
מר וכי מיייתי שתי הלחם
בכורים לעולם אפילו